

Till Ottó terem, 2018. 10. 01.

Gazda Péter beszéde az Óbudai Társaskörben a Till Ottó terem avatásán.

Az Óbudai Kamarazenekar 60. évfordulójára kiadott gyönyörű ünnepi album 8-ik oldalán van egy fénykép a múltból:
Till Ottó az óbudai gyerekek sóstói táborában úttörő ruhában próbál az úttörő zenekarral.

Ez a kép 1954 körül készülhetett.

Első emlékem Till Ottóval alig néhány évvel későbbi:
Csillebérci úttörőtábor, Országos Kulturális Seregszemle.

Csillebércen minden nyáron versenyeket rendeztek tehetséges, zenét tanuló gyerekek számára. Sátrakban laktunk, nagyon élveztük az egészet. Én hegedű szóló kategóriában indultam és nyertem aranyérmet háromszor is.

Ottó bácsi óbudai úttörőzenekara is minden díjat elhozott.

Ott is, abban a táborban is mint kitűnő szervező, pedagógus, zenei szakember: vezető szerepet töltött be. Irányította a gyerekek gyakorlási lehetőségét, részt vett a zsűri munkájában, tán ő volt az elnök, már nem emlékszem pontosan.

Gyerekfejjel is megragadott magas, sudár termete, szeretetteli, ám tiszteletet parancsoló személyisége.

Kinőttem az általános iskolát, az úttörő csapatot és évtizedekig nem találkoztam Till Ottóval. Ez persze nem jelenti azt, hogy nem tudtam róla, ne hallottam volna felőle, hisz bármelyik zenész kollégával, közönségszervezővel, kottatárossal találkozáskor beszélgetés közben felmerült a neve: mindenki mondott néhány szeretetteli, kedves szót. És mindenki ismerte!!

Ilyen lenyűgöző szakmai tudás és szerénység elegyével nemigen találkozhattunk őelőtte.

Till Ottó 1929. jún.30-án erdélyi szász családba született második fiúgyermekként.

Apja az Attila utcai Elemi Népiskola igazgatója volt, szolgálati lakása a Vérmező utca sarkában a Lógodi utca környékén, Ottó bácsi elbeszélése szerint egy kastély, egy palotácska volt, park vette körül.

A kor elvárásai szerint, mint minden polgári családban, náluk is volt házi muzsika.

Édesapja zongorázott, édesanyja hegedült.

Bátyja, Géza, aki majd tíz évvel volt idősebb nála, zongorázni tanult, így kézenfekvő volt, hogy Ottó hegedüljön, mondván, majd kamarázhatnak.

Erre később sor is került még érett, felnőtt korukban is.

15 éves koráig élt itt és így: békében, szerető családban.

A háború elpusztította idilli életüket, a házat a szolgálati lakással együtt porig rombolta.

Mint annyian abban az időben rokonoknál húzták meg magukat, míg egy év múlva kaptak egy megüresedett szolgálati lakást Óbudán.

Ottó 1947-ben érettségizett kitűnő eredménnyel az Érseki Katolikus Gimnáziumban. Érdeklődéssel fordult a bölcsész kar archeológia, pszichológia, filozófia tárgyai felé, ám a második félévben- ez volt a fordulat éve- kirúgtak minden olyan professzort aki nem volt hajlandó a Marxi elvek követésére.

Érdeklődését veszítve az effajta egyetemi tanulmányok iránt végleg a zene felé fordult.

Hegedűből Katona Béla, zeneszerzésből Sugár Rezső növendékeként diplomázott az Állami Zenekonzervatóriumban, ami akkor a Főiskolának felelt meg.

Előbb katonazenész, esetleg karmester szeretett volna lenni, majd később- Katona Béla segítségével- 1953 szeptemberében Békásmegyeren kezd hegedűt tanítani. Hamar világossá válik számára, hogy rátalált hivatására, a zenetanításra. Egy évvel később már a 3. számú Körzeti Zeneiskola tanára, majd 1962-től igazgatóhelyettese.

1968-tól 21 éven át a III. kerületi Állami Zeneiskola igazgatója. Ezalatt az idő alatt végző növendékekből 108-an folytatták tanulmányukat zeneművészeti szakközépiskolában és 45-en szereztek művész- tanári diplomát a Zeneakadémián. Tehetséges gyerekek százait tanította, megsokszorozta az iskola növendékeinek számát, új tanszakokat hozott létre. Eredményei, sikerei külföldre is eljutottak.

Eközben megalakította élete fő művét, az Óbudai Kamarazenekart

Emlékeznek még a fényképre 1954- ből? Nos ez a fiatal fiúkból és lányokból álló kis együttes volt a csírája az immár 64 éve működő zenekarnak.

Ez idő alatt tagjaink között voltak hivatásos, professzionista hangszeres művészek, zenetanárok, de a gerincet azok a tagok alkotják, akik zenei tanulmányaik egy bizonyos pontján más hivatást választottak. Mindenféle foglalkozású embert köt itt össze a zene szeretete és Ottó bácsi máig ható személyes varázsa.

A zenekar annyira egyben van, hogy szép számmal vannak új tagjaink is, akik már nem ismerhették személyesen Till Ottót.

Sóstón a Balatonon van az óbudai gyerekek nyári tábora. Itt tölt el minden júniusban egy hétvégét a kamarazenekar évtizedek óta. Felkészülés ez az éppen esedékes évadzáró koncertre.

Itt ültetett el egy hársfát Ottó bácsi a zenekar ovációja közepette. A kis kerítésen, ami a szépen növekedő, immár elég terebélyes fát óvja tábla van: Till Ottó fája.

Az Óbudai Társaskör e terem elnevezésével most itt a Kiskorona utcában ültet el egy hársfát Till Ottó emlékére.

Köszönöm Harsányi Mária.